

חברי קהילת נחשון היקרים

חשוב לי לשתף אתכם בנושא שמטריד אותי לא מעט לאחרונה.

לא פשוט להזדקן, אבל יש הבנה שאינה כתובה שזה אמור להיות קל יותר בתוך קיבוץ או קהילה תומכת.

בתקופה האחרונה אני מגלה, שאין הדבר נכון, לעיתים אפילו הפוך הוא.

בנחשון ישנה קבוצה לא קטנה של ותיקים, שרובם אינם ניידים, והאופציות העומדות לרשותן דלות מאד.

ישנו הכלבו, וישנה המרפאה והיתה תקווה שמשלט 200 יספק פתרונות נוספים, אך לא כך הדבר. המשלט פתוח לכל היותר 6 שעות בשבוע.

במשך השנים האחרונות מפעל ארן סיפק תעסוקה למעוניינים בכך – ועל כך אנו מודים. לאחרונה, הופסקה העבודה מטעם ארן, ולא מתוך רצון של המפעל להפסיק זאת. להפך, המפעל ביקש מהנהלת הקיבוץ למצוא פתרון על מנת להמשיך את התעסוקה.

במשך שנים נאווה ניהלה את הקשר בין המפעל לתעסוקת הותיקים בנאמנות ואהבה, וכשבחרה לפרוש, לא חיפשו אדם אחר שיעשה זאת במקומה, והתחושה היא שניסו בכל דרך להוציא את העבודה מהמשלט.

היתה התנגדות מטעם ההנהלה והמשלט יחד להמשיך את העבודה דרך ארן והובטח שתוך חודש וחצי יפתח תעסוקון חדש במשלט עבור הותיקים.

מאז עברו מספר חודשים ודבר לא קרה.

לוותיקים אין סיבה לצאת מבתיהם, ולעיתים אף מהמיטה, והבילוי היחיד מסתכם בביקורים תכופים במרפאה.

לא פשוט למצוא תעסוקה לאנשים מבוגרים, המפעל בטובו ייצר אפשרות שכזו, ובמחי יד הדבר הופסק, ללא סיבה אמיתית או מוצדקת הנראית לעין.

כבר מספר חודשים אני עסוקה בזה. נפגשתי עם עופר מספר פעמים ובאחת הפגישות נוכחו גם אורית ערב וסמדר – מנהלת מש"א, אך אין תשובות מספקות, ואלה הניתנות אינן עומדות במבחן המציאות.

התסכול רב, וכך גם חוסר האונים,

כך נרצה לראות את הורינו/חברינו המבוגרים מזדקנים?

מבלים את רב היום בבתיהם ובמיטותיהם?

כל רעיון לתעסוקה חלופית – יתקבל בברכה.